

„EDINOST“

Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanih ob **torških, četrških in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— „ „ 4.50 za pol leta . . . 6.— „ „ 9.— za vse leto . . . 12.— „ „ 18.—

Naročnino je plačevati naprej na naročbo brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nvč. izven Trsta po 4 nvč.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„Edinosti je moč“.

Glas iz Maribora.

(Izv. dopis.)

Dovolite mi, da vam kaj sporočim iz našega južnoštajerskega Berolina. Povem pa takoj, da ne smete pričakovati ničesar veselega. Dne 27., 28. in 29. m. m. smo preživeli tu znamenitih dni; jaz bi rekel: protiaustrijsko demonstracijo. Tukajšnji nemškutarji so namreč obhajali 50-letnico obstanka svojega nemškega pevskega društva. Prišlo je Velegermanov od vseh strani — tudi iz Ljubljane. Vsi so nosili velikonemške zastave. In glejte, koliko časti: vsem na čelu so korakali ljubljanski nemškutarčki, pruskimi trakovi ob prsih. — Ni mi namen, da bi natančno opisoval, kar se je godilo tu one dni; le nekoliko površnih črtic hočem vreči na papir ter dodati istim nekoliko refleksij oziroma na aktualno položeno naroda slovenskega.

Mesto Mariborsko, stoječe na pristno slovenski zemlji, nadelo si je prusko, pardon — praznično obleko že dne 27. m. m. To vam je bilo toliko pruskih zastav, da bi človek moral misliti, da so jih znosili skupaj iz vse Veliko-Nemčije. Opazovati nam je bilo tudi mnogobojnega značilnega za tisto nemško kulturo, katero nam usiljujejo za vsako ceno. Ptuj, „gostje“ in domači odpadniki vedli so se in kričali, kakor pri vas o Pustu. To je bil — Heulo! Vsa grla in vsi jeziki so povelečavali velikonemško idejo. Hrastovi venci so se kar vsuvali raz okna, a najhujša ploha je bila vedno tam, kjer so korakali — kranjski nemškutarji. Ne treba praviti, proti komu je bila naperjena ta demonstracija. To proslavljanje kranjskih Nemcev in nemškutarjev na takih velikonemških slavnostih odpreti bi moralo oči prepričati se strankama na Kranjskem: da nemštvo še nikakor ni opustilo misel na gospodstvo v naši osrednji pokrajini. Morala takih dogodkov pa je ta: da se rojaki na Kranjskem igrajo z ognjem, kadar sklepajo kompromise z nasebino Nemcev in ponemčencev. Dovolite mi, — ker sem se že dotaknil tega predmeta —, da povem kar naravnost in na obe strani, da je kometovanje z nemškim življenjem skrajna lahkomišljenost — da ne rabim hujega izraza —, koje ni možno opravičiti ni z „vzvišenostjo“

liberalne ideje, niti z nevarnostjo, v koji se baje nahaja naša katoliška vera. Resnica pa je le ta, da bosta temveč trpela versko čustvovanje in narodna misel, kolikor močnejši bode — in le po naši krivdi — velikonemški in dosledno tudi protestanski vpliv. Oprostite, zašel sem! Kaj čete, zaveli so me heulo-klici in pa hrastovi venci na glavah ljubljanskih nemškutarjev.

Tesno mi je pri srcu. Slovenski rodoljub mora skrbij polnim srcem obračati svoj pogled v bodočnost. Ali nam je res usojeno, da moramo leči v narodni grob, ki nam ga kopljejo nasprotniki že stoletja? Ali naše vsenkupno položeno ni še dovolj resno in opasno, da bi nas dovedlo do spoznanja, da stojimo kraj groba, da treba le jednega samega nerodnega koraka in — po nas bo? Pod utisom velikonemških orgij mariborskih, ob sporočilih o velikolaških orgijah po vaši Primorski, in začuvši, da je jel nekako obupavati celó Vaš žilavi in jekleni Spinčič — da je celó ta boja in delaveseli mož jel označevati naše položeno ob periferiji z onim neizrečeno tužnim in srca pretresujočim pozdravom: Cezar, umirajoči te pozdravljajo! — pod težo vseh teh usodnih utisov vprašati moramo ves narod slovenski, njega prvake, in sosebno njega zastopnike na Dunaju: ali še ni mera polna naše nesloge, našega greha? Ali smo res postali slepi, ali nam res prav nič ni do svoje bodočnosti? Ali je res usojeno tako, da se prav nad nami mora uresničiti pregovor: bogovi zaslepe onega, kogar hočejo ugonobiti? Ali se res moramo pogubiti na svoji lastni zaslepljenosti in strasti?

Spinčičev vsklik na občenem zboru pol društva „Edinost“ je po bliskovo razsvetlil pozorišče. Dokler omahujejo in cincajo tradicionalni omahljivci, dotlej ni hudega in smejemo se jim; ko pa so jeli prihajati obupni klici iz ust odločnih mož, kateri niti ne poznajo pojma omahovanja, tedaj si moramo pa že misliti, da stoje stvari upravi kritično!

Do prepričajočih se bratov na Kranjskem ne kaže obračati se, kajti tam je strast obvezala človeška srca. A kjer vlada strast, tam morajo utihniti razum in patrijotški pomisleki. Obrniti pa se moramo z vso zaresnostjo do onih resnih mož, na kojih sledi ogromna odgovornost, mož, ki bodo morali dajati odgovor za svoja dela, če tudi ne

pred „umirajočimi“, pač pa pred zgodovino in pred onim Bogom, ki je vstvaril vse narode, in kojega sveta volja je ta, da živimo vsi svoje osebno in — národno življenje. Do gospodov poslancev in zastopnikov naroda slovenskega v parlamentu na Dunaju se obračam torej: kedaj se povrnete k slogi, in se slogo k svoji dolžnosti? In če tudi potem ničesar ne dosežete pri visoki vladi, pa vam bode v tolažbo in v opravičenje pred narodom vsaj ta zavest, da ste prednjačili dobrimi vzgledi. Ako potem vaš vzgled ublaži odnošaje v domačem taboru, blagoslavljal vas bodo vsa poštena slovenska srca. In če tudi ne, pa porečete vsaj lahko: mi smo storili svojo dolžnost, a naša krivda ni, ako nas narod ni hotel ali ni mogel razumeti, ker ni bil sposoben za življenje.

Vemo, da nazori Spinčičevi niso nazori večine naših poslancev. Tem usodnejši so njegovi klici. Spinčič je razupit radikalec, ki ne pozna fatalizma — ali kadar radikalec kličejo na pomoč v imenu „umirajočih“, tedaj bi bilo neodpušno, ako bi si hoteli zatiskati oči pred dejstvi. Spinčičev vsklik je označil naše položeno kritičnim. Prosili bi pa gospodo poslance, da naj ne pozabijo nikar, da smo prišli do takega položaja vzlic dvem desetletjem skrajnega samozatajevanja na Dunaju, da smo prišli do takega položaja vzlic temu, ali pa morda prav vesled tega, ker naši poslanci niso hodili — druga pota.

Toda povdarjeno bodi, da s tem nočemo ničesar očitati in nikomur; saj vemo, da človek greši, dokler živi; sosebno pa greši lahko politik, kateremu je vedno računati nepoznanimi ali le dozdevnimi veličinami. Tako smo uverjeni, da je bila tudi našim poslancem volja najboljša. Zato nočemo ni tožiti ni očitati. Ali, kar smemo in moramo zahtevati, je to, da gospoda poslanci, iznebitvi se vsakoršne osebne ambicije in občutljivosti crpijo pouk iz dosedanjih — nevspehov. In strogo v zmislu tega pouka naj uredijo svojo bodočo taktiko. —

Tak je ta glas iz slovenskega Štajarja: ne „konservativen“, ne „radikalen“, ampak — slovenski — došel iz srca, ki ne pozna jeze in nasprotstva do oseb, pač pa hrani v sebi vso neiz-

naj prineso vse na mizo, kar je bilo najboljšega. Dolgo so sedeli pri čaju. Pred razhodom je vprašal oče:

„Pojdeš jutri z nami, v trg se peljemo, gospe sodnike je god?“

„To se ume, kaj pa!“

III.

Na prste je stopal veliki hlapec Miha drugo jutro na vse zgodaj pred Stojanovo spalnico, tako tiho, kakor bi ga ne bilo. Skrbno je osnažil in osvetlil čevlje in na to se je lotil sablje. Kakor bivši častniški sluga lotil se je je kaj spretno. Na hodnikovo okno razpostavil je svoje škatlje in krtače, svoja mazila in praške, z sukneno cunjjo pa je na vso moč drgnil po sablji in nožnici, da se mu je naposled porosilo čelo. Ker mu je pa šlo delo naglo izpod rok, bil je zadovoljen sam seboj, da je pričel glasno misliti v svojo prošlost.

„Stari gospod so vprašali, kdo izmed hlapcev hoče mlademu streči in kdo bi to najbolje znal. Pa sem se jaz oglasil, jaz veliki hlapec Miha, ki

sem pri vojakihi tri leta konje in oficirje snažil. Debelo so me gledali stari gospod in so me vprašali: kaj si bil ti vojak? — O ti pokveka stara, — pst — pst — ta moja buča, kaj če me kdo sliši. O gospod, bil, bil, sem rekel jaz. — Nu in zdaj sem tu. Sabljo pa že tako izdrgnem, da lahko spoznajo gospod „lajkmont“, da sem bil jaz svoje dni pošten dragonec. Tam je bilo življenje! Jej-menasia! Samo če se domislím. Kolikokrat sem mesto sedmih tovarišev vse konje sam napojil in nakrmil, oni pa so letali za babami, kar ni vse vkup nič. Meni pa so zložili vsak po toliko, da sem se ga dovolj nasitil zvečer v kantini. Pošteno sem pa tudi plačal, tisto pa.“

„Miha!“ Oster, možki glas začul se je z dvorišča.

Oni je završil svoj monolog. Skrbno je obrisal sabljo, ki se je svetila kakor luč, pokončno jo postavil ob vratih, poleg čevljev, potem pa se tiho zmazal po stopnicah. Še-le na plamen se je odzval na prejšnji klic. (Pride še).

PODLISTEK.

Njen ideal.

Novela. — Spisal Srečko.

(Dalje).

Toda zaman mu je sestra kazala ugodnosti duhovskega stanu. Stojan je mislil svoje. Ko pa je naposled pridobil očeta za-sé, izpolnila se mu je želja.

Z lastno mu zgovornostjo razkladal je Stojan svoje vojaško življenje. Z dovtipnimi frazami osljeval je svoje dogodjaje, tako, da jim je čas naglo potekal. Krepko je naglašal s svojim blagodnečim glasom, če je bilo kaj posebnega, da si ni mogla Milka kaj:

„Aj, kakšen pridigar bi bil ti?“

„Si še vedno taka, Milka?“

Pogledal jo je zasmehovalno, da-si prijazno. Milki pa ni bilo nič prav, da je postal brat takov. Tiho je sedela in mislila, če bi res ne bilo bolje, kar mu je ona svetovala. Mamica pa je ukazovala,

merno ljubav do naroda, ki zasluži v polni meri, da bi živel, a ga vendar v jedrnatosti vznemirjajo vsiklik — „umirajočih“.

DOPISI.

Z Gradišča na Goriškem. (Izv. dop.)

Prosim, blagovolite sprejeti v Vaš cenjeni list sledeče vrstice v odgovor na dopis z Gradišča v „Primorskem listu“ št. 16., v obrambo tukajšnjega „Bralnega društva“!

Zaman sem pričakoval že nad mesec dni, da spretnejše pero nego je moje dá nekoliko odgovora na gori označeni dopis. Zato pa me veže skoro dolžnost, da pojasnim sl. občinstvu stvarno kakor sledi:

Gosp. dopisnik predbaciva društvu, da si je vzelo svojeoblastno patent, da prireja društvene plesne mesto javnih, da deluje izvrstno na vse strani edino le zato, ter da izvrstno zna vsoporejati svoj program: ples, malo kričanja, pijačo in dva do tridnevno postopanje.

Gosp. dopisnik! slabo ste poučeni. — Društvo si ni vzelo samo patent, ampak mu je dano dovoljenje po društvenih pravilih prirejati ples in še druge društvene zabave in veselice, kadar si izvoli.

Ni res, da je društvo imelo tri, ampak le dve veselici, in da je bila edina točka ples, temveč združena je bila s petjem in domačo zabavo.

Vedite, da 5. januarja imeli so le nekateri mladeniči v privatni hiši zasebni ples; po kateri pravici torej dolžite Vi društvo prestopka cerkvenih prepovedij?!

No, v Vaših očeh je narodno petje — kričanje! Pijačo, katero gotovo tudi Vi privoščate — sebi, zavirate drugim! In postopanje Vas še posebno boče v oči? Morda pa ravno Vam preostaja največ časa za tako delo! Morda je res nekoliko mladenčev mirovalo dan po veselici, ali vedite, da društvo šteje 69 društvenikov. Kako morete predbacivati vsemu društvu, kar so morda storili pojedinci? Ali je to pravično?

Tudi jaz Vam kličem: Kedor zna, ta zna! In Vi jo znate res pristno zvijati — kaj ne? Očitajte, da društvo ne pozna tretje in pete zapovedi božje, kojih prvo so le posamezniki le deloma prelomili, ako že tako natančno hočete, slednjo pa nikakor ne, ker se je veselica v lepem redu in sploh mirno vršila; torej ni društvo nikogar ubilo, ne telesno ne duševno, ni škodovalo ne na zdravju, ne na življenju, ni zavelo nikogar v greh, temveč strogo pazilo, da se je od ustopa odvrnila vsaka nepristojna oseba. No, kdor hoče drugače grešiti, menda greši tudi brez društvene veselice. Dá, še več: uprav oni, ki hoté grešiti, ne hodijo na veselice.

Vam, gosp. dopisnik, se je res čuditi, da ste tako nedosledni, — drugim očitajte napake in pregrehe, pa ne veste, da s tem tudi Vi grešite. Tudi Vi ne poznate osme zapovedi božje! Ona nam prepoveduje krivo tožiti, krivo pričati, lagati, obrekovati, opravljati in drugim čast ali dobro ime kratiti — recite, ali niste vse to dobro pogodili?!

No, glasno je bilo na veselici, pa le toliko, kolikor se pri takem opravilu neobhodno mora, in nič več; zato pa vendar ni še vse društvo zgubilo kristijanske vere?!

Priprave pa so se morale vršiti v nedeljo in ponedeljek, ker je odbor šele v nedeljo popoldne dobil odgovor od sl. c. k. glavarstva v Gorici na svoje sporočilo, da se sme veselica vršiti. Čudite se plesalcem in plesalkam in njihovi obleki. Kaj čete: odnošaji ljudstva so taki! Vprašam Vas, zakaj in od kod bi morali pozvati krojače in šivilje, da bi po Vašem okusu prikrojili obleko samo za naše ljudi? — Menim, da je vendar prijetneje videti snažno po životu prikrojeno obleko, nego pa ono, ki visi na človeku, kakor bi obesil umazano cunjo na ostrgačo? O svilnati obleki pa že ni govora, to je le Vaša domišljija; in jaz rajše imam dišavo, kakor pa smrad — ali Vi gospod mislite narobe?

Kar se pa tiče varčnosti z denarjem, prijete za črešnje, naj si gosp. dopisnik ne beli toliko glave; pogovor pravi: Vsak pometaj pred svojim pragom, in vsi pragi bodo pometeni! Kadar boče društvo Vam kaj na dolgu, oglasite se; sedaj Vam menda nič ne dolžuje. Torej mirna Bosna!

Svetujem Vam, gosp. dopisnik, nekoliko več takta in resnicoljubja v Vaših polemikah, ker resnica je ne le Bogu, ampak tudi ljudem ljuba. Na tak način si pridobite več spoštovanja!

Po petju je spoznati tiča, tako smo tudi Vas spoznali po dopisu, in zdaj vemo, kakšne barve ste in kam spadate!

Vedite, da se svojim zvitim dopisom nam niste nič koristili, pa tudi ne škodovali, pa tudi samemu sebi niste pridobili Bog več kakšne slave.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 10. julija 1896.

Učitelj — občinski tajnik. Sklep deželnega šolskega sveta goriškega, glasom katerega bode počenši s prihodnjim letom prepovedano učiteljem opravljati posle občinskega tajnika, vzbudil je veliko vzgledavanja in v učiteljskih krogih žalostno iznenadenje. Zato nismo hoteli odreči prostora nekemu učitelju, ki je pred par dnevi dal duška svoji ogorčenosti s pozivom do učiteljsčnikov, naj se izogibljuje deželi goriški, oziroma do starišev, naj ne pošiljajo svojih sinov na učiteljsče. Oni pojav sicer opravičene ogorčenosti smo natisnili brez pripomnje, dasi se ne strinjamo z njim. Danes seveda moramo povečati i mi svojo. Kraj vsega poštevanja res nevšečnega položaja učitelstva po Goriškem, se vendar obračamo do učiteljev in učiteljsčnikov rodoljubnim pozivom: vstrajajte! Poslušajte glas rodoljubnega srca, ki vam pravi, da narod brez šole nima bodočnosti. Dežela treba učiteljev, narod treba vzgojevalcev mladine! Saj vidite, da se na vse zadnje vendar le vse zanima za vaše vprašanje in da imate tudi toplih zagovornikov na vseh straneh. In kjer je zanimanje, gotovo ne izostane tudi — pomoč.

Namenoma smo postavili ta sestavek med političke vesti, kajti dozdeva se nam, da gori omenjeni sklep deželnega šolskega sveta ni brez političnega ukusa. Svoje menenje opiramo na dejstvo, da so nam znane izjave raznih uradnih oseb, da so le učitelji poslovenili naše občinske urade. Kakor je sicer neslana taka trditev, tako značilna je za naše razmere. Kajti priča nam, da še niso izumrli tisti birokratski čudaki iz dobe najhujše germanizacije, ki menijo, da najprimernejši jezik za uredovanje je oni, ko je ga ljudstvo ne razume. In kdor uraduje tako, da ga ljudstvo lahko razume, ta je po njih mnenju prekucuh, ki hoče prekopicniti „die bestehende Ordnung“. Nočemo trditi, ali jako mogoče je, da so na sklep deželnega šolskega sveta uplivali tudi taki krogi, ki vidijo pred seboj le učitelje — „poslovenjevalce“ občinskih uradov. Proti takim vplivom moramo reagovati najodločneje in na čelo tej reakciji se morajo postaviti naši poslanci. Učitelstvu in občinam so dolžni naši poslanci, da posežejo tu vmes.

Radi uvažujemo trditev dež. šolskega sveta, da šoli treba celega moža. I mi bi želeli, da bi se učitelj bavil le s šolo. Toda vse se mora vršiti logično in po naravi stvari: najprej treba ustvariti možnost, da bode učitelj mogel živeti brez postranskih zaslužkov, in potem odtegnite jim v božjem imenu vse take zaslužke. Ne pozabite vendar, da tudi učitelj ima svoj želoдец in želoдец je — siten in neizprosni gost.

Odkrita beseda gospodi v Zagrebu. V današnjem zjutranjem izdanju smo omenili, da vsi zagrebški listi — opozicijski seveda; o vladnih ne moremo govoriti, ker jih ne dobivamo — razpravljajo o razpuščenju občnega zbora političnega društva „Edinost“. A vsi soglašajo v tem, da je velike važnosti izjava Spinčičeva. Da, nekateri menijo celo, da je to najodločnejša, najjasnejša in najmarkantnejša izjava, kolikor jih je podal rečeni poslanec v svojem javnem delovanju, bogatem na bojih in viharjih dogodkih.

Ker pa je pri nas na Primorskem velik del naseljenja hrvatske narodnosti in ker je usoda tega hrvatskega življa tesno spojena z usodo življa slovenskega, moramo le želeči, da se hrvatska javnost neprestano zanima za dogodke na Primorskem. V zmislu te dolžnosti naroda hrvatskega je torej povsem naravno, da se vse ono časopisje, ki je pisano ne le hrvatsko besedo, ampak tudi hrvatskim srcem, bavi z našimi odnošaji in da ni prezrlo senzacnega dogodka na občnem zboru društva „Edinost“. Nezavisno hrvatsko časopisje

je storilo torej svojo dolžnost. Vendar pa nas je nekaj zbolelo v oči, česar ne moremo zamolčati. Pazno smo sledili izjavam tega časopisja v tem tednu, a presenetilo nas je, da je bilo glasilo takozvanih „čistih“ pravašev — pri katerih bi smeli pričakovati največe vneme za celokupnost naroda — zadnje: kolikor se dostaje kronološkega reda, kolikor tudi toplote v zanimanju. V številki od četrtega se-le beleži „Hrvatsko Pravo“ nekoliko dejstev, ali v svoje neprijetno iznenadenje pogrešamo popolnoma one tople izjave srčnega sočutja, s kakoršno sta se takoj oglasila toliko „Obzor“ kolikor „Hrvatska Domovina“. V „Hrvatskem Pravu“ je vse tako nekako ledeno-mrzlo. Kje je vzrok? Mar so Hrvati istrski prenehali biti del hrvatskega naroda, mar Istra nima pomena več za isti narod, ker ... no, ker Spinčič in Laginja nočeta verjeti, da je dr. Frank največi Hrvat, kolikor jih je porodila hrvatska žena pred Zrinjskim in Frankopanom, Jelačićem, Strossmayerjem in Starčevićem in kar se jih porodi v bodočih časih? Tako stališče bilo bi tako malenkostno, da meji že prav tikoma ob smešnost. Takov osebni kultus je res smešen. A skoro skoro moramo misliti, da so se gospoda postavili na tako nizko stališče. In vendar menimo mi, da so sedanjí dogodki v Istri vsaj tolike aktivne važnosti za narod hrvatski, kakor dogodki v Dalmaciji. Sosebno Istran Kumičić bi bil vršil veliko najneje narodno delo, da se je uprav te dni nekoliko pobrigal za svojo rojstno občino, nego da je šel na dolgo pot v Dalmacijo širiti glas o „največem Hrvatsvu“.

Brez zamere, gospoda! Dejstva kažejo, da „lopovi“ pri „Obzoru“ in „Hrvatski Domovini“ kažejo veliko več zmisla za aktualne potrebe vseukupnega naroda hrvatskega, nego pa oni, ki označujejo „nečistim“ vsakogar, ki ne leži na kolenu pred bivšim Židom. „Lopovi!“ Kaj hočete vendar s tem večnim metavanjem okolo sebe z „lopovi“? Mar mislite, da ste kaj dokazali s tem? Vi lahko zatrdite vsak dan, da so vsi oni, ki nočejo v tabor „čistih“, sami „lopovi“, mi vsi tega ne verujemo, ter vemo, da so Rukavina, Ružić in družba poštenjaki. Vemo, da se lahko motijo i oni v političkem pogledu, a vemo tudi, da „lopovi“ niso. Kaj hočete s tako polemiko, ki je dostojna le revolverskega časopisja? Takim škandaloznim načinom polemike dokazujemo Slovani le to jedno, da nismo ničesar pozabili in da se nismo ničesar naučili iz svoje tastne zgodovine, iz one zgodovine, ki nam pripoveduje o onih nekdanjih naših zemljah, na kojih ni danes nam ničesar več lastnega nego — grobovi. A te grobove je izkopala naša zgodovinska in tradicionalna nesloga. Mar nam ni minolost izkopala dovolj grobov, mar ne bi bil čas, da odložimo tisto nesrečno smrtonosno lopato? Razumemo, da je bilo in da ostane tako, da niso vsi ljudje jedne misli, ali razprava naša bodi mirna, dostojna, stvarna in naj ne prekorači nikdar okvirja ukupne narodne koristi. Polemika z „lopovi“ pa krši to okvirje na vseh straneh. Prosimo še enkrat: Brez zamere! Nasprotja v opoziciji hrvatski so se že tako poostriala, da je ostalo slovanstvo postavljeno pred alternativo: ali grajati ali pa prezirati popolnoma. Prezirati pa nočemo, ker so nam bratje tam onkraj Sotle. Poskusimo torej z grajo!

Položaj v Italiji. Ministerstvo Rudinijevo se bliža vedno bolj in bolj radikalnim življenjem v Italiji. Nedavno že bili smo zabeležili vest, da utegne znani radikalec Cavalotti postati minister pravosodja. Izjava Rudinijeva o nravi trozveze priča nam zopet, da Rudini ni brezpogojen pristaša iste, kar ga istotako dela simpatičnega radikalcem. Slednjič je Rudini s svojim mišljenjem o vnanji politiki Italije kolikor toliko soroden radikalcem v tem, da si želi zboljšanja odnošajev med Italijo in Francosko.

Dogodki v včerajšnji seji zbornice poslancev v Rimu utegnejo Rudinija še bolj priklopiti k radikalcem.

Zbornica poslancev je namreč razpravljala o osnovitvi civilnega komisarijata na Siciliji. Razni poslanci različnih strank stavili so bili za ta predmet celo vrsto dnevnih redov. Slednjič je vsprejel zbor predlog Gallov (vladin) s 232 glasovi proti 139. Rudinijeva vlada zmagala je torej s 93 glasovi večine. — Dasi ta zmaga ni kdo zna kako

sijajna, vendar se čuti Rudini tako krepkega in — neporušnega, da je dovel ministerski svet do tega, da je isti zavrnil takojšnjo razpravo o presnovah ministra Ricottija. Le-ta je bil vsled tega užaljen in dal je svojo ostavko. Pravijo pa, da hočejo podati svoje ostavke tudi člani desnice ministerskega kabineta, t. j. ministri Colombo, Perazzi in Carmine. Torej nekaka demonstrativna — ministerska kriza. Ker pa Rudini temu nasproti ne more ostati povsem indiferenten, utegne dati svojo ostavko tudi on, toda seveda le „pro forma“. Saj mož vsled včerajšnjega glasovanja smatra svoj predsedniški ministerski stol tako čvrstim, da je brzkone popolnoma osvedočen o tem, da sestava novega kabineta ne bode poverjena nikomur drugemu nego njemu samemu. Uverjen je namreč, da se mu pridružijo vsi radikalni življi.

Vsekako nam je biti pripravljenimi vsaki trenotek na važne premembe v Italiji in sicer v taki smeri, ki bode morala vplivati tudi na vnanjo politiko drugih evropskih držav, zlasti pa — Avstrije.

Položaj na Kreti. Glasom iz Aten došlih poročil namerujejo kristjanski poslanci iz Kandije čakati še osem dni, da jim turška vlada odgovori na njih zahteve. Ako v tem času ne bi bilo odgovora, potem odpošljejo uporniki inozemskim konzulom svoj protest, dovolivši zajedno svojim poslancem, da se vrnejo domov. Dotlej pa Krečani ne ostavijo svojih taborov, da ostanejo pripravljeni za vsak slučaj.

Poslednji čas govorilo se je celo o tem, da nameruje Francoska zasesti Kreto. Tej govorici nasproti pa je izjavil tajnik angleške zbornice poslancev, Curzon, da angleški vladi ni o tem ničesar znanega in da se mu vidi ta govorica v obče neverojetna.

Včeraj iz Carjagrada došlo službeno poročilo javlja, da so se krščanski poslanci na Kreti vled posredovanja konzulatov vendar odločili sodelovati na narodnem zboru.

Različne vesti.

Osebnost. Nj. presv., dalmatinski mitropolit nadškof Jurij Rajčević odpeljal se je v Gorico.

Prevz. biskup Strossmayer odpotoval je dne 9. t. m. v Rogataško Slatino v kopel. S prevzvišenim škofom potuje v Rogatec tudi prof. Tadej Smičiklas. — Hrvatski listi trdijo, da je rodoljubni biskup kljub visoki svoji starosti še jako čvrst in čil. Bog ga poživi takega še dolgo vrsto let v blagor naroda hrvatskega in slovenskega!

Procesija v Rojanu. Jutri, v nedeljo, na god sv. Mohorja, patrona župne cerkve v Rojanu, bode tam običajna procesija s sv. Rešnjim Telesom. Procesija prične okoli 7. ure zjutraj.

Jezikovna enakopravnost na državni železnici v Istri. Ker ste že določili stalno rubriko v svojem cenjenem listu za jezikovno enakopravnost pri finančnih oblastih, odprite Vašim dopisnikom še rubriko „jezikovna ravnopravnost na državni železnici“, ter prijavite čitateljem sledeči dogodok.

Dne 27. junija t. l. odposlal sem na postajo v Buzet sod vina ter popolnoma razločno zapisal na vozni list postajo: „Škofjaloka“. Načelnik postaje vrnil je dotični vozni list z opazko, da se postaja Škofjaloka ne nahaja v prometnem tarifu, naj se torej napiše ime postaje drugače. Jaz nisem poznal drugega imena in zato sem poslal vozni list na prometno vodstvo, naj ono pouči svojega načelnika, kje je državne železnice postaja „Škofjaloka“. To pa mi je vrnilo vozni list z opazko, da je načelnik postaje ravnal pravilno v smislu §. 51 tarife, ter dedalo, da se dotična postaja zove v tarifu „Bischoflack“ in da je v interesu pošiljatelja, da naslov v voznem listu napiše razločno in točno — ker železnica ne odgovarja za posledice krivih, netočnih ali nepopolnih podatkov na voznem listu.

Kakor rečeno, bila je postaja „Škofjaloka“ razločno, da ne rečem le popisno zabilježena ali ime „Škofjaloka“, to je prometnemu vodstvu državne železnice v Trstu krivo, — to pa menda zato, ker je slovensko. Kje pa je „Škofjaloka“? Ne leži-li na — Gorenjskem? Ali ne stanujejo tam od pamtiveka Slovenci? Katero ime je torej unrichtig — nepravo, slovensko „Škofjaloka“ ali nemško „Bischoflack“?

Opozarjamo slovenske, posebno kranjske poslance, naj pouče slavno vodstvo, da je Škofjaloka pravo in popolno, a Bischoflack krivo skovano ime, katero med ljutostmi v porabi. G. poslanec rad postrežem s prepisom dotičnega odpisa.

Omenjeno bodi še, da že leta zahtevamo slovenskih ali hrvaških tiskovin, a brez uspeha; sedanjí načelnik postaje v Buzetu hoče odpraviti celo to malo slovanskega, kar je dosedaj bilo. Menda smatra to za prvo korist železniškega prometa. —

Ciril-Metodov dar. Moški podružnici družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu so darovali v ta namen: Č. družina dr. Pertotova 6 kron, Ivan Lampe trgovec 2 kroni, Josip Loj 3 krone, Osipović Protoslav 10 kron, Anton Dolenc iz Rakeka 1 krono, Josip Tomazič 3 krone, Flenčakajnerji, praznujoči dan Bonifacisa 20 K., Ivan Pogorelec 4 krone, veleč. g. Julij Wardo 4 krone, H. Candolini 4 K. 10 stot., Gemma Stoka 5 kron, Ante Č. Č. 1 K., Josip Gombač 1 krono, Grgo B. Č. 50 stot., Ana Babič 40 stot., Fany Förg 2 kroni, F. Macák 2 kroni, E. Horák 10 kron, Anton Godina - Pačol 50 stotink, Miha Godina - Barakaš 40 stotink, Ivan Godina - Barakoš 20 stot., Jakob Bradač 10 stot., Ivan Godina-Ban 1 krono, Fran Mirt 2 kroni, Svetko Martelanc 6 kron, Gracijan Stepančič 10 kron. Nadalje je nabral g. Ferdo Kariž v St. Petru na Kranjskem 20 kron, katere so darovali: Fran Križaj 4 krone, M. Medica, A. Lavrenčič, Jos. Mankoč, Ant. Kovač, Ivan Antić in F. Žirak po 2 kroni, in D. Sajovic, D. Gabriel, F. Aele in L. Cvetnić vsak po 1 krono. Živel darovalci in nabiralci!

Izlet v Devin. Izletnike opozarjamo še posebno na to, da bode na parniku skrbel neki naš domačin za mrzle jedi, izvrstno pivo in druge hladilne pijače s točno in skrbno postrežbo. — Doznali smo, da pridejo v Devin tudi slavnostni slavčki nabrežinski. Ako pridejo res, vsprememo jih presrečnim veseljem. — V včerajšnji „Soči“ citamo: V nedeljo bode krasna narodna slavnost v Devinu. „Tržaški Sokol“ pride posebnim parnikom. Na vrtu gospoda Plesa bode narodna veselica z javno telovadbo. — „Goriški Sokol“ odpošlje deputacijo; udeleži se pa še druge gos p o d e. Za tri žardinjere je že sedaj izletnikov“. V Devinu in na povratku po morju užigali se bodo umeteljni ognji. — Sinočne „proste vaje“ v telovadnici izpale so izborni in gotove je, da tudi ta točka programa vspe na čast društva.

Že vsa ta dosedanja poročila morajo vspodbuditi naše občinstvo, da se udeleži izleta „Sokolovega“. Kdor si hoče razvedriti duha, le jutri v Devin! In, kakor že opetovano rečeno, tudi dolžnost veže nas vseh, da se izkažemo hvaležne društvu, ki se po svoji moči trudi za povzdigo socijalnega življenja med tržaškimi Slovenci. V najjasnejše zadoščenje bi nam pa bilo, ako bi se uprav jutri pokazala bratska vzajemnost vseh naših društev. Vseh, pravimo. Kajti, kolikor neprijetneje nam je politiško obnebe, tem tesneje se moramo oklepati drug drugega v socijalnem življenju. Kdor ne misli tako, ta — ni naš!

Še nekaj. Predminolo leto je moralo zaostati mnogo oseb, ker so prišle prepozno k parniku. Zato pa prosimo izletnike, naj pridejo o pravem času, to je: pred 3. uro na Rivo della Sanità. Zapomnijo naj si, da parnik ne čaka.

Tržaška posojilnica in hranilnica imela je koncem prvega polletja gld. 291.656-90 prometa; lansko leto v istem času imela je gld. 165.489-12; prirastek znaša torej gld. 126.167-78. Posebno lepo pa rastejo hranilne vloge. Do 31. junija bilo je uloženih gld. 65.101-28, leta 1895. do istega dne pa gld. 43.171-47, torej letos gld. 21.929-76 več. Pomnožile so se torej za okroglih 50%, kar je znamenje, da si zavod pridobiva vedno večje zaupanje. Ker pa je še mnogo ljudi, ki ne vejo za našo posojilnico in hranilnico, prosimo slavno občinstvo, da skrbi in gleda na to, da se bode ta naš tolikanj potreben in koristen zavod širil tudi med onimi sloji našega prebivalstva, katerim je še nepoznan.

Iz Sežane nam pišejo dne 10. julija 1896.: Mnogokrat tožimo, da pošilja vlada v slovenske kraje uradnike, ki ne poznajo našega jezika, in da nam c. kr. oblasti urađujejo v jezikih nam nerazumljivih; da smo pa večkrat krivi mi sami, če vlada ravna z nami tako brezobzirno, naj Vam, g. urednik, dokaže sledeči slučaj.

Pred nekaj let preselil se je v Sežano g. dr. Ballaben, c. kr. notar, katerega takrat tudi Vaš cenjeni list ni omenil posebno pohvalno. No, iz početka nismo se mogli pritoževati proti njemu, za slovenske stranke pisal je slovenski. Od nekaj časa sem pa opazujemo, da bi nam ta furlanski g. doktor rad vrnil v sodne spise italijansčino, ki je bila skoraj popolnoma izginila iz našega sodišča. Da se g. notar toliko zanima za svoj jezik, to se mu gotovo ne more zameriti, da pa slovenski Kraševci kaj tacega trpijo in da podpirajo to laško pisarenje, to je več ko čudno. Imel sem priložnost videti pravne spise tega g. notarja spisane v laškem jeziku za kraške kmete, ki ne razumejo skoraj niti ene laške besede. Nadaljujte le tako; dajte si le pisati laški, potem pa ne čudite se, če Vam čez nekaj časa pošljejo laškega sodnika, s katerim ne boste znali govoriti. Vlada se bo potem lahko izgovarjala, da ste sami želeli laškega uradovanja, ker ste svojega doktorja še plačali za to, da Vam je pisal laški.

Kaj tacega je mogoče le v nas Slovencih. Vprašajte g. notarja, kaj bi počeli njegovi furlanski rojaki, če bi se v kakem furlanskem mestu naselil slovenski notar, ki bi Furlanom sestavljal slovenske spise! Pomagali bi si najbrž tako, da bi gu kmalu minila volja, bivati še dalje med Furlani. Pa tudi mi lahko zahtevamo, da na naši zemlji spoštujejo naš jezik tudi tisti, katere plačujemo s svojim denarjem.

Potresni nasledki v Ljubljani. Nasledke lanskega potresa bodeta Ljubljana in okolica še več let močno občutili, kajti le-ti ne izginejo še tako nagio. Med tem, ko so bili lani udarjeni po nezgodi hišni gospodarji v prvi vrsti, čutijo ta udarec sedaj tudi ostali prebivalci mesta, namreč: delavski stanovi, uradniki (mestni in državni), učitelji in drugi sloji, kajti: hiš se je že mnogo podrla, in še več se jih v prihodnje. Vsled tega nastala je v Ljubljani neznosna draginja, pomanjkanje stanovanj, podražanje istih, kakor živil, zvišanje stanarine i. dr. Te prikazni so krive tudi, da je promet tujcev tu zelo opešal letos, kajti: kdo bo plačeval in kje jemal neznosne cene?! Država, dežela, kakor mestna občina, pa tudi drugi faktorji bi morali najmanj eno leto še dati draginjsko doklado svojim služabnikom. A tudi naš delavski stan je podpore potreben! O opisanih razmerah se čujejo vedno večje pritožbe, kar dovolj priča, da so resnične in občutne! In — pomoč?! Kje je? — O priliki Vam sporočim še o družih zadevah, če Vam ugaja. D.

Šagra pri sv. Alojziju. Jutri popoldne bode na holmcu pri sv. Alojziju vsakoletna tradicijska šagra. Razume pa se samo ob sebi, da ta šagra, ki stoji pod „pokroviteljstvom“ sl. c. kr. tržaške policije, ne bode trajala do zore, kakor šagra v Sv. Križu, ki stoji pod „pokroviteljstvom“ veleslavnega mestnega magistrata, ampak mora končati že o solčnem zahodu. Saj tako je prav in pravično. V sv. Križu bodo plesali za „Lego“ in ta prenepotrebna „šolska“ družba potrebuje dokaj denarja, v tem ko bodo pri sv. Alojziju plesali le — za pijačo.

Prof. Virchow na Ruskem. Sloveči nemški učenjak prof. dr. Virchow napotil se je v Rusijo v ta namen, da se udeleži prihodnjega mednarodnega shoda starinoslovcev, ki bo v Rigi. — Zatem odpotuje Virchow v Nižni Novgorod.

Mesečna statistika tržaška. Mestni statistički urad je obelodanil statističke podatke za mesec april 1896. Iz teh posnemamo: Rojenih bilo je omenjenega meseca 389 otrok (193 moških in 196 ženskih) od teh 324 zakonskih, 65 nezakonskih. — Poročilo se je 93 parov (od teh 1 civilno). — Umrlo je 371 oseb (202 moška, 169 ženskih). Razmerno največ jih je umrlo dne 28. (21.), razmerno najmanj pa dne 8., 16. in 18. (po 6). — Najtoplejši dan bil je 30. (22-2 stop. C.) najhladnejši pa dne 5. (6-10 C.). — V raznih oddelkih mestne bolnišnice bilo je dne 30. aprila vsega 1133 oseb. — Klavne živine se je vporabilo: 1394 volov, 281 krav, 2371 telet, 6 bikov, 22 koštrunov, 6184 jagnjet, 55 prascev in 95 konj. Skupno torej 11.038 glav. Lani, aprila meseca, vporabil je „tržaški želođec“ 10.959 glav, torej je letos poginilo v „proslavo“ velikonočnih praznikov samo 79 glav. Umevno je, da se statistika ne peča z malenkostmi, kakoršne so: kokoši in piščeta, race in goske, pure in purani. A i od teh jih

je o minoli Velikonoči kdo zna koliko nehoté morali ostaviti življenje?

Tedenska statistika tržaška. V tednu od 28. min. do 4. t. m. rodilo se je v tržaški občini 92 zakonskih otrok (35 moških in 57 ženskih) ter 10 nezakonskih (3 moški, 7 ženskih). Razven teh bili so 3 mrtvorojeni. — V isti dóbi umrlo je 72 oseb (40 moških, 32 ženskih). Z ozirom na število prebivalstva, računano na 161.886 ljudi, nevštevisi vojaštva, pride 23-13 mrtličev na vsakih 1000 duš, računši povprečno umrljivost na leto na podlagi števila umrlih prejšnjega tedna. — Zdravniški izkaz navaja med vzroki smrti: 11 slučajev óšpic, 2 sl. dávice, 12 sl. jetike, 12 sl. vnetja sopnih organov, 2 sl. kápi, 1 sl. smrti po naključju itd.

Proti kadenju. Iz Novega Yorka javljajo: Nekatera vseučilišča v Ameriki so pričela pravo vojno proti kadenju. Ta in oni senat se je izjavil, da kadenje (pušenje) ni le zdravju škodljivo, ampak ovira celó razvoj duha. Senat vseučilišča v Bostonu ne dovoljuje pušiti v vseučilišni zgradbi. Kdor bi se pregrešil proti tej naredbi, tega naj se takoj izključi. Wesleyaniško vseučilišče v državi Ohio pa zabranjuje pušenje absolutno. — Kaj bi porekli naši vseučiliščniki, ako bi jim kdo hotel braniti pušenje?

Demokratsko mesto. Neki inženir prosil je v mestu Aberdeen na Škotskem službe kakor nadziratelj mestnega vodovoda. Da bi svojo prošnjo kolikor možno podprl, odpravil se je osebno v Aberdeen. Poizvedoval je, koji so najuplivniši mestni svetovalci. Rekli so mu: svetovalci Bisset, Maitland in Grey. Mladi inženir si je torej najel voz ter se popeljal k svetovalcu Bissetu. Le-ta je bil kovač in inženir je naletel baš v trenutku, ko je gospod svetovalec lastnoročno podkoval konja. Inženir je obstal kakor okamenel in ukazal vozniku, da ga popelje k Maitlandu. Le-ta pa je imel nekako pisarno, v koji se je dobival denar na posodo, sevě proti zastavi. Inženir je bil z nova iznenaden. Ukazal je torej vozniku: „Popeljite me torej k svetovalcu gosp. Grey!“ Kočijaž se je nasmešnil in rekel: „Tega ne bode treba, kajti svetovalec Grey — sem jaz!“ — Pravijo, da je dotični inženir pobral svoja kopita.

Amerikanska vojna ladija v tržaškem pristanišču. Predvčerajšnjem dospela je v naše pristanišče vojna križarka „Marblehead“, vojna ladija zjedinjenih držav severo-ameriških. Včeraj popoldne obiskal je to križarko c. k. namestnik ritez Rinaldini. Ladija ga je pozdravila v takih slučajih običajnem streljanjem.

Električne železnice v Evropi. Poslednje leto so se železniške proge na elektriko po raznih evropskih državah sicer prilično razširile, vendar pa je razmerno še zelo malo takih prog. Največ jih ima Nemčija, namreč 406 km, Francija 132, Angleška 94, Avstro-Ogerska 71 (bržkone ne vštévši onih, ki že leta in leta vodijo — iz Trsta v okolico, toda le na papirju), Švica 47, Italija 40, Španjka 29, Belgija 25, Irska 13, Rusija 10, Srbija 10, Svedija in Norveška 15, Bosna 6, Romunska 6, Nizozemska in Portugalska vsaka po 3 km.

Najnovejše vesti.

Nabrežina 11. Naši pevci pridejo jutri v Devin. Na veselo svidenje!

Rim 11. Ker je ministerski svét sklenil odložiti posvetovanja o načrtih za preosnovo vojske, koje načrte je bil predložil vojni minister Ricotti, dalje vojni minister svojo ostavko. Na to je Rudini izročil kralju ostavko vsega ministerstva. Kralj je poveril Rudinju sestavo novega ministerstva. (Glej politično vest „Položaj v Italiji“. Uredn.)

Berolin 11. Iz Peterburga javljajo, da je nemški odposlanik knez Radolin na slavnostnem obedu pri nemškem odposlanstvu dne 9. t. m. izustil napitnico na ruskega carja. Načelnik štaba ruske mornarice odgovoril je z napitnico na cesarja Viljelma na dobro sporazumljenje med rusko in nemško mornarico na vse večne čase.

Berolin 10. „Bureau Wolff“ javlja iz Aten, da so se krečanski poslanci, koji so bili pobegli na Grško, še-le tedaj ukrcali v Kanejo, ko jim je bila grška vlada zajamčila varnost vsled predloga odposlanikov v Carjemgradu.

Izjava.

Podpisani obžalujem, da sem dne 27. aprila t. l. s besedo in dejanjem žalil g. Jožefa Suša iz Štorij. V Divači, 10. julija 1896.

Alojzij Rebec.

Televadno društvo „Tržaški Sokol“

vabi na

VELIKI IZLET v DEVIN

ki bode v nedelju dne 12. julija 1896 na paroplovu
RISANO

Odplov iz Trsta ob 3. pop. od Riva della Sanità. Povratek iz Devina ob 10. v noči.

Na paroplovu in v Devinu svirala bode tržaška veteranska godba pod vodstvom g. kap. F. Majcena. Vsi gosti dobro došli!

RAZPORED:

1. Vsprejem izletnikov; 2. Ogledavanje starokmečnega mesta Devina; 3. Veselica s telovadbo (skupne svobodne vaje telovadcev in telovadkinj ter vaje telovadcev na drogu), petjem, godbo in **PLESOM** na prostornem vrtu gostilne gosp. Plesa; 4. Umeteljni ognji.

Cena za vožnjo po morju in ustop na veselico: za odrasle 80 nvč., za neodrasle 40 nvč. Cena za ustop na veselico brez vožnje po morju 20 nvč.

Trgovinske brzojavke in vesti.

Budimpošta. Pšenica za oves 6.32—6.34 Pšenica za spomlad 1896 6.36 do 6.37 —. —. Oves za jesen 5.22—5.24 lita za jesen 5.24 5.26 Koruza za juli-avgust 3.86—3.88 maj juni 1897 4.05—4.07 nova f. 3.90—4.95.

Pšenica nova od 75 kil. f. 6.55—6.70 od 79 kilo 6.65—6.75, od 80 kil. f. 6.70—6.80 od 81. kil. f. 6.75—6.85, od 82 kil. for. 6.70—6.80. Ječmen —. —. —. prosa 6.10—6.40.

Pšenica: Ponudbe srednje, povpraševanje dobro. Prodaja 25.000 mt. stot. po 5 nč. dražje. Vreme: vroče.

Praga. Nerafinirani sladkor for. 13.20, oktober-december 13.12. Malo bolje.

Praga. Centrifugal novi, postavljene v Trst s carino vrod odpošiljatev precej f. 35.75—36 Concasse 37.50—38. Četvorni 37.75—38. V glavah (rodih) 40.—46.25 Havre. Kava Santos good average za juli 70.— za november 69.—, mlačno.

Hamburg. Santos good average za september 57.25 za december 55.25. za marc 55.— mirno.

Dunajska borza 11. julija 1896.

	danes	včera
Državni dolg v papirju	101.85	101.75
— v srebru	101.95	101.70
Avstrijska renta v zlatu	123.50	123.40
— v kronah	101.10	101.20
Kreditne akcije	355.25	355.50
London 10 let.	119.80	119.80
Napoleoni	9.51	9.54
20 mark	11.73	11.73
100 italj. lir	44.45	44.45

Št. 1207

O. Š. sv.

Razpis učiteljskih služeb.

V tem okraju se razpisujejo sledeče službe:

1. Učitelja-voditelja jednorazrednic v Temnici in na Vatovljah.
2. Službe učitelja eventuelno učiteljice na štirirazrednici v Komnu, na trirazrednici v Tomaju, na dvorazrednicah v Kostanjevi in v Zgoniku.

Navedene službe so III. plačne vrste; dohodki teh so določeni v deželnih šolskih postavah 10. marca 1870 in 4. marca 1879.

Prošnje s postavnimi spričevali je uložiti v dobi 4 tednov po predpostavljenih oblastnijah.

C. kr. šolski svet

Sežana, 7. julija 1896.

Predsednik:

Schaffgotsch.

SEUNIG & DEKLEVA

Zastop dvokoles „Swift“ iz orožarne v Steyru

Imata podpisana
v Gorici, na cesti Fran Josipa (Corso) št. 4.

(nasproti gledišču kavarni).
Lastna izdelovalnica dvokoles „Swift“, žičnih blazin (Drathmatratzen), popraviljalnica dvokoles, šivalnih strojev pušk itd.

Nunska ulica 14:

Prodajalnice šivalnih strojev, pušk, streljiva in drugega orodja pa imata
Saunig & Dekleva,
v Nunski ulici št. 16.

Vse stroje za poljedelstvo in vinogradstvo

CENE Z NOVA ZNIŽANE

Stiskalnice za grozdje, diferencijalna sestava. Ta sestava stiskalnice ima največje pritiskujočo moč izmed vseh drugih, kakoršnih - koli stiskalnic.

Stiskalnice ze masline, hidravliške stiskalnice, brizgaljke proti peronosperi, Vermorelove sestave.

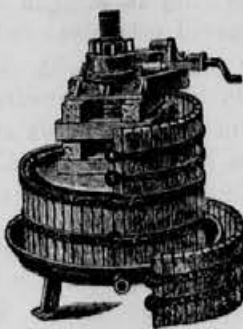
Te moje brizgaljke so znane kakor najboljše ter najcenejše; avtomatične brizgaljke, tlačilnice s pripravo za tlačiti jagode, stiskalnice za seno, triere itd. v najboljšem proizvodu.

Ig. Heller, Dunaj

II/2, Praterstrasse 49.

Cenike in spričevala zastonj!

Iščem zastopnikov! Cuvati se je ponarejanj!

Bratje Ribarić, izdelovatelji oglja v sv. Petru, priporočajo svojo zalogo v Trstu: **Via Fondares št. 1, Piazza della Valle 2, via Madonnina 2, Piazzetta Cordatucci 2,** z uhlom tudi v ulici **Torrente** po **najnižjih cenah.** Oglje I. kakovosti, karbonina, kok, drva za metro itd. Naročbe su spremljejo tudi z dopisnico.

Podpisani javljam slavnemu občinstvu, da odprem jutri, dne 5. julija znano gostilno

„Alla Vittoria“,

ulica della Sorgente.

Točil bodem prve vrste vino in pivo. Domača, izborna kuhinja. Cene zmerne. Udani Franjo Valetič.

Zaloga pohištva

tvrdke **Alessandro Levi Minzi**

Trst. Via Riberge, 21 in Piazza Vecchia št. 2, nasproti prehodšču pod ljudsko šolo v starem mestu.

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov, lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal in vsakovrstnih slik. — Na zahtevanje ilustrovan cenik zastonj in franko. Naročeno blago stavlja se parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

ZALOGA OGLJA in DRV

Danijel Pillin, v Trstu, ulica Scussa.

Bukeve oglje I. vrste 100 kgr. gld. 3.—; drobno oglje gld. 2.— 100 kgr. — Kok iz občinske plinarne Tržaške po gld. 2.— 100 kgr., gld. 1.— 50 kgr. — Petrolej po 16 nvč. Postrežba točna, tudi na drobno.

Zdravljenje krvi

Čaj „Tiscoderni ovet“ (Milleflori).

Člatti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če poče v želodcu, kakor proti slabemu probavljanju in hemoroidam. Jeden omot za zdravljanje, stoji 10 nč, ter se dobiva v odlikovani lekarni

PRAXMARER „Al due Mori“ Trst, veliki trg.

V „Hôtelu Pension“

pri Obelisku na Opčinah

bode jutri zvečer ob 5. uri

orkestralni koncert.

Brez ustopnine.

Toči se Plzensko pivo, fini teran in istrsko vino. Raznovrstno preskrbljena, dobra kuhinja.

Liniment. Capsici comp.

s sidrom

iz Richterjeve lekarne v Pragi.

pripoznao izvrstno, bolečine blažeče mazilo; dobiva se po 40 nvč., 70 nvč. in 1 gld. po vseh lekarnah. Zahteva naj se blagovoljno to splošno priljubljeno domače sredstvo na kratko kot

Richterjev liniment s „sidrom“

ter naj se previdnostno vsprejmejo le take steklenice kot pristne, ki imajo znano varstveno znamko „sidro“.

Richterjeva lekarna

„Pri zlatem levu“ v Pragi.

